

בס"ד פסח אדר תשע"ה

העלון יצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

עלון החג – שנת שמיטה
חג שמח וכשר

מאמרי הראיה - חירות וביעור חמץ

אלה השנים המסמנים לנו את חג הגאולה, חג הפסח, זמן חירותנו. ולדורות מה אנחנו למדים מאלה שני הנושאים הללו התלויים זה בזה? התשובה הנצחית היא, שתנאי הגאולה שנים המה: החירות העצמית, חירות הגוף מכל שיעבוד זר, מכל שיעבוד הכופה את צלם אלקים אשר באדם להיות משועבד לכל כח אשר הוא מוריד את ערכו, את תפארת גדולתו והדרת קדשו, והחירות הזאת אינה נקנית כי אם על ידי חירותה של הנשמה, חירות הרוח מכל מה שהוא מטה אותה ממסילתה הישרה והאיתנה היצוקה במהותו העצמית. אבל אלה שני סוגי החירות אינם באים, ואין האדם בתור אישיות פרטית ולא העם בתור קיבוץ שלם בעל רוח מיוחד זוכה להם, כי אם על ידי הביעור מכל גבולות כל דבר המעכב את חירותו, שזה חמצו השאור שבעיסה שהיזקו מצוי ביותר בעת אשר אור של גאולה מתנוצץ עליו. אז, בשעת המעבר, הכחות הנרדמים קמים לתחיה. גלי חיים סואנים בכח, ובזמן התסיסה מתעוררים גם הסיגים הנפשיים והגופניים יחד, עם השיא של כחות החיים הטובים. ואז המשמרת צריכה להיות גדולה, וחלוצי הגאולה, שהם הדור כולו שהוא זוכה כבר לראות בעיניו את ראשית הנצנים של צמיחת הגאולה חייבים להיות בתוכה המון מחשבות סברות, ציורים ולמודים, שהם גורמים לעקור ולכלות, לטמא ולהשחית כל פאר וכל עוז לישראל. האם לא מחנכים ומדריכים קמו בתוכנו שהם אוחזים בהגה החנוך וההנהגה, שהם מקריבים את בנינו למולך, לחבב עליהם את כל מחשבה זרה, את כל רעיון תפלה, רק בשביל הזכות שהוא נצר זר, ושהוא לא משדות ישראל, כי מגפן סדום ושדמות עמורה. מי הוביל אותנו עד תהום החושך של שנאת אחים לאחים, עד כדי חורבן וקעקוע של כל מה שעלה בחרף נפש ובעמל דורות למעלה מכח אנוש, אם לא היניקה הזרה מהחמץ ומהשאור של המערכה הרוחנית, אשר העלתה שרטון בימי עלייתה של דרגת צמיחת גאולתנו. מי גרם לנו את כל העורון שלא נוכל להביט אל מרום, ולראות איך שצור ישראל מוליך אותנו על כנפי נשרים, להובילנו אל רוממותה של הגאולה. רק אם אנחנו מצדנו נתנער, להתרומם מכל השפלות של העבדות לכל מה שהוא זר, בין שהוא מתבטא בשפות זרות, בין שהוא בשפתנו אנו אם רק רוחו הוא זר וארסי לנו. בואו נא אחים אל הסדר כולנו, יודע לנו שהננו בני מלכים, ועם שהחירות היא גורלו הנצחי, לא עבד ישראל ולא יליד בית ולא יהי לבוז, מאז אשר נשא ברמה מיום חג חירותנו, את דגל החירות וביעור החמץ אשר יבואו כמים בקרבנו וכשמן בעצמותינו על ידי כח האיתנים של המפעל הקדוש והנאמן, בקיימנו את דבר ד' גואל ישראל מעולם ועד עולם, אשר צונו לשמור את המצות. שמרו את החירות ואת ביעור החמץ, והגאלו מהרה גאולה שלמה.

החירות שאנו מתרשמים בה ביותר בליל התקדש חג של זמן חירותנו, בעת אשר גם בעצם ימי הגלות והשעבוד לא חדלנו מלהביע את התגעגעותנו אליה באמרנו "השתא עבדי לשנה הבאה בני חורין", היא מוכרחת להיות הולכת ומתפתחת בקרבנו פנימה מדריגה אחר מדריגה, עד אשר יבא היום אשר ינוסו הצללים, וחירותנו המוחלטת תאיר עלינו באורה המלא כעצם השמים לטוהר. (מאמרי הראיה/חירותנו)

למשפחת כיתה יא/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יא/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

אורות הראי"ה

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם. (הגדה)

נצח ישראל לא ישקר". האמת הוא הנצח, אין תמורה באמת ואין עבר בנצח. לעד ולעולם קיים הוא אות הנצח, ועם עולם אשר נטעו יוצרו כלו זרע אמת, הנצח הוא גורלו, וגם עברו קיים הוא לנצח. מגרגרי אבקי הזנה, מקמח או מסולת, בהתאחדם על ידי זילוף המים לתוכם, יבא הבצק, זה החומר אשר יבא באש והיה ללחם, היסוד המזין, הממשיך את חיי האדם בצורתם המפותחת. ככה היה מצב ישראל בהיותו בלוע בעבדות מצרים, באין תורה, באפס נשמת חיים שיש בה לשד לאחד על ידו את גרגרי הנפשות המפורדות, להעשות כלו מוצק אחד בעל כוח, ליתן מיים ותנועה לגוי עומד לנס עמים, העתיד לא רק להחיות את עצמו לעולמים, אלא גם ליתן חיי עולם לכל האנושיות כולה במשך הדורות מהחל עד כלה באחרית הימים. וכוח חיים אדירים זה הוצק ביסודו, באותה השעה הנצחית הגדולה, בשעה שנגלה על אבותינו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם. שטף החיים העליונים ממי הבריכה העליונה, שהופיע מגילוי שכינה אשר אין האנושיות כולה יודעת להמשיל לו דוגמא, איחד בפעם אחת את הגרגרים הגוייתיים והנפשיים והפכם למוצק גבוש אחד, לעשות ממנו את העם היחיד, שהוא מקור מחית העולם לעדי עד. ובצקם של אבותינו לא יכול היה להשתנות מצביונו, כי לא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם; והגאולה בלבת אשה העמידה את בצקת העם בצביונו הנצחי ורוממתו מעל לכל שינויים ותמורות. הננו שומרים את חוקת החג הקדוש, חג המצות לדורותינו, ורשמי הגאולה של שעת הנצח, חוזרים ומופיעים עלינו בכל זהרם בליל התקדש חג, וממשיכים הם את זיום בכל משך ימי החג הגדול והקדוש, חג חרות עולמים אשר לעם עולמים. וידעו כל אלה אשר לבם ערל, וישמעו נא אלה אשר אזנם אטומה, כי משמרת המצות יונקת היא את חילה לדורות מאותה המשמרת הנצחית של שעת הנצח, של הופעת הגאולה, אשר לא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ, ובכוח זה גם בצקם של בנינו לא יחמיץ לעולמים. הוא לכן טחי תפל, המתאמצים להחמיץ נפשות שנעשו מאותו הבצק הנצחי אשר לא הספיק להחמיץ! כל תרבות האדם, לחם החול, חמץ הוא. התמורות מושלות עליו וצביונותיו משתנים על ידי גלגלי הזמנים. לא כן נצח ישראל אשר לא ישקר ולא ינחם. הולך הוא במסילתו הישרה, על אף מנדיו, וכל מטילי ארס השאור בעיסתו הצחה, המדה הנצחית אשר לא הספיקה לעולם לא תספיק להחמיץ. זכרו נא זאת דור בנינו בגולה, וקל וחומר בארץ, בכל הזמנים והעתים, וקל וחומר בעת הרת עולם זו, בשעה שהדם של צלצלי הנצח, הבאים מקול גאולת העולמים, באים עלינו מתוך שטף של יסורים ומכאובים נוראים; זכרו והתאושו, שמרו ושמרתם את המצות, שמרו משמרת ליל שמורים, ודעו; כי גם אם תעלה מחשבת תפל לשנות את בצקם של אבותינו שהיא בצקם של בנינו ובני בנינו לעדלא יועילו כל מעשיכם, כי לא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ ולעד לא תחמיץ עיסתנו הכללית, אך תעמוד ברוחה ובטעמה מלאה רעננות, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. גדלו נא אור נשמתכם העזיזה! הכינו לב לקבל את הרושם האדיר של מצה זו שאנו אוכלים, על שום מהעל שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם.

(מאמרי הראיה - מצה זו)

ש"ת דבר השמיטה

תוכן השאלה:

עד מתי צריך לקיים ביעור מעשרות ומה סדר וידוי מעשרות?

תשובה:

א. כבר ייחדנו את הדיבור בעבר אודות חובת "ביעור המעשרות". כל מה שלא הספקנו לבער לפני הפסח עלינו לבער (להפריש תרומות ומעשרות וחלה, ולנהוג עם כל אחד מהם כדינו) קודם כניסת שביעי של פסח.

ב. חיוב הביעור והיודוי שלאחריו חל בין בפני הבית ובין שלא בפני הבית. המנהג הוא לקרוא את נוסח היודוי (מפרשת כי-תבוא, דברים כו יב, דברים כו, יב-טו) בציבור לאחר תפילת מנחה ביום שביעי של פסח. יש הנוהגים לקרוא פרשה זו מתוך ספר תורה, אך ללא ברכות; ויש הנוהגים לקרוא מתוך חומש. ג. נהגו לומר לאחר קריאת פרשת היודוי: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, כשם שזכינו לקיים מצות ביעור מעשרות ויודוי מעשרות, כן יזכנו הקב"ה לקיים מצות הפרשת תרומות ומעשרות מהתורה, וכן קיום מצות ביעור ויודוי מעשרות מהתורה, בביאת גואל צדק ובבנין בית המקדש במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יא/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות